

her ogsaa skal udrettes noget. Men det kan ikke ske i en Haandevending; der vil jo gaa adskillige Aar hen, inden der kan gøres noget væsentligt.

Med Hensyn til Styrelsen nedadtil, altsaa med Hensyn til Linieforvaltningen, er der en væsentlig Afvigelse fra, hvad Kommissionens Flertal har foreslaaet. Vi have foreslaaet en Inddeling af Landet i 4 Distrikter, med en Centralstyrelse i Spidsen for hvert Distrikt. Jeg var selv med til at stille dette Forslag. Men jeg maa sige, at jeg har haft mine Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, og jeg kan ikke nægte, at disse Tvivl ere voksede saaledes, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det, Regeringen her foreslaar, er ulige meget simplere og mere praktisk, og rimeligvis ogsaa vil blive mere økonomisk for Statsbanedriften som Helhed taget. Det giver en simplere og dog sikrere Administration.

Af mindre væsentlige Punkter skal jeg nævne — ja, det er for Resten ikke saa uvæsentlig endda — at det, vi have foreslaaet vedrørende Funktionærernes, de højer og de laveres, Adgang til at arbejde for fremmede, er optaget her, saaledes at de for Fremtiden ikke maa udføre Arbejder her i Riget ved Jernbaner eller Jernbaneanlæg eller for Befordringsinstitutioner, som konkurrerer med Statsbanerne. Det er forbudt; kun hvis Ministeren for offentlige Arbejder giver sit Samtykke dertil, kan en Undtagelse finde Sted. Det er en ikke uvæsentlig Bestemmelse, som Kommissionen her har foreslaaet, og den er ordret optaget i Forslaget. Videre har Kommissionen foreslaaet Ophævelse af de sjællandske Jernbaners Reserverpensionsfond, idet man fandt det meningsløst at opretholde den, naar de sjællandske Jernbaners Funktionærer gaa ind under de samme Regler som de øvrige Funktionærer. Derfor foreslog man det hævet, og det er optaget ordret i Lovforslaget. Ligeledes have vi foreslaaet, at Kontrolrevisorstillingen hæves, og ogsaa det er Regeringen gaaet ind paa. Vi have nemlig ikke anset Kontrolrevisorstillingen i det hele for at være til nogen Nytte.

Derimod vil jeg gerne med et Par Ord have Lov til at pege paa en Ting, jeg savner. Det er noget, jeg maaske maa have Lov til at sige, jeg særlig har arbejdet for

i Kommissionen, nemlig Jernbaneraadet. Der var en Del af Kommissionens Medlemmer, jeg husker i Øjeblikket ikke hvor mange, der foreslog et Jernbaneraad, saaledes som man har det i andre Lande, og har beholdt det ved stedfundne Omorganisationer. Man har i disse Lande prøvet et saadant Raad, har høstet Erfaringer ved Brugen af det, og har alligevel steds beholdt det. Det forekommer i de forskellige Lande i forskellig Form. I Norge er man endog gaaet saa vidt, at man har to Stortingsmænd i selve Styrelsen; den kollegiale Styrelse bestaar af selve Jernbaneledelsens Medlemmer og desuden af to Stortingsmænd. Jeg tror, det vilde være særdeles nyttigt, om der bestod et saadant Jernbaneraad. Det er ogsaa omtalt i Kommissionens Betænkning Side 47 og 48, og der er Kommissionsforslaget nærmere udført. Dette Jernbaneraad skulde bestaa af Generaldirektionen, altsaa i dette Tilfælde 3 Medlemmer, og dernæst af 14 Rigsdagsmænd — Tallet gør mindre til Sagen — 7 valgte af Landstinget og 7 valgte af Folketinget. Raadet skulde have en dobbelt Betydning. Dels skulde Rigsdagen gennem det være vidende om, hvad der passerer i Styrelsen og staa i nærmere Forhold til denne, end Tilfældet er nu, og dels skulde Styrelsen derigennem have Adgang til at høre Tillidsmænd fra Rigsdagen, høre deres Mening om et eller andet. Jeg og mine Meningsfæller i Kommissionen har troet, at et saadant Jernbaneraad vilde udøve en gavnlig Virkning og være nyttigt for begge Parter, baade den øverste Styrelse og Rigsdagen, navnlig ved Behandlingen af Jernbanesager her i Tingene. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om Organisationen.

Jeg er saa heldig at kunne gaa lettere hen over det øvrige, næsten lige saa let som den ærede forgaaende Taler (Juul-Rysensteen). Han var i det hele vel tilfreds med Lønningerne. Der var kun et enkelt Punkt, han havde noget imod, det skal jeg senere omtale nærmere. Jeg vil foreløbig kun sige, at ogsaa jeg er i det hele veltilfreds med Lønningerne, endskønt det er saa, at hver Gang vi have behandlet disse Sager, ere vi komne højere op. I Sammenligning med den nugældende Lov af 1898 betyder dette Lovforslag en